

مطالبات معلمان مسائیل آموزش و پرورش و انتخابات مجلس

اشاره، گروه صفحه مدرسه «اعتماد» | به دلیل خلاء ناشی از عدم وجود احزاب و تشکلهای فعال و فراگیر و به دلیل عدم وجود نهادهای صنفی و اتحادیه‌های مربوطه فعال و قدرتمند، فصل انتخابات که فرا میرسد اقشار و صنوف مختلف به بهانه انتخابات و با استفاده از فضای نسبتاً بازی که ایجاد میشود و با توجه به حساس شدن جامعه، مسوولان و رسانه‌ها اقدام به طرح مطالبات و خواسته‌های خود میکنند. به ویژه پس از رویداد مهم و تاریخی دوم خرداد 76 «مطالبه محوری» یکی از رویکردهای مهم و اساسی بوده و هست چه در انتخابات ریاست جمهوری و چه در انتخابات مجلس، تا حدی که میتوان در هر انتخابات و حول محور هر يك از کاندیداها و جریان‌های سیاسی چند مطالبه اصلی را به عنوان يك میثاق‌نامه نانوشته هواداران آن کاندیدا یا جریان تلقی کرد. کمپین‌های مختلف انتخاباتی که سال به سال با مرزهای مشخص و نهادهای معین تشکیل شده و گسترش و توسعه یافته است در واقع عطش جامعه را برای رقابتهای جریانی و حزبی نشان میدهد، عطشی که نشان از پی بردن جامعه به ضرورت رقابتهای غیرتوده‌ای و مدنی است تا در نتیجه آن امکان انتخاب معنادار از یکسو و ارزیابی عملکرد افراد و احزاب و جریان‌ها از سوی دیگر فراهم شود. در انتخابات ریاست‌جمهوری سال 92 کمپین حامیان کاندیداها آنقدر معنادار و جهت‌دار بود و طرفداران آنها به طور مشخص بر اولویت مطالبات خود تاکید داشتند که نتایج آخرین انتخابات تاکید بر مطالباتی بود که وقفه‌ای هشت ساله در آن ایجاد شده بود. در این سیر تحولات سیاسی و اجتماعی و در میان اقشار و اصنافی که در فصل انتخابات مطالبات خود را فریاد می‌زدند معلمان همواره پررنگ و موثر حضور داشته و مهم‌ترین خواسته‌های خود را از کاندیداها مطالبه می‌کردند و تلاش داشتند تا آموزش و پرورش را مورد توجه قرار دهند و از نامزدها بخواهند برنامه خود را برای حل مسائل این حوزه ارائه دهند. تشکیل ستاد فرهنگیان در ایام تبلیغات انتخاباتی در قالب ائتلافها یا شاخه فرهنگیان ستاد انتخاباتی کاندیداها از جمله مصادیق حضور پررنگ معلمان در فصل انتخابات و تاثیرگذاری بر فضای سیاسی کشور است. علاوه بر حضور گسترده و فردی معلمان در این عرصه، پس از دوم خرداد 76 و به دنبال تشکیل چند تشکل معلمی به‌ویژه در عرصه

اصلاح‌طلبی، تشکله‌ها به صورت منسجم و سازمان‌یافته نیز نقش‌آفرینی کردند و در دو زمینه یعنی «طرح مطالبات» و «انتخاب کاندیدا» فعال بودند. اما دلایل مختلف از جمله تفاوت دیدگاه به ویژه تقابل فعالیت‌های صنفی و سیاسی مانع از این شده تاکنون به‌رغم اینکه معلمان زیادی وارد مجلس می‌شوند و فراکسیون‌های پرتعدادی از فرهنگیان هم تشکیل می‌شود اما از تعهد به پیگیری ویژه مطالبات معلمان و توجه به مسائل آموزش و پرورش خبری و اثری نباشد. اکنون در آستانه یک انتخابات دیگر کنشگران صنفی و سیاسی معلمان و تشکله‌های معلمی فعال‌تر شده‌اند و به دنبال این هستند تا مطالبات خود را در متن برنامه‌های نامزدها قرار دهند و در پیوند با ائتلافها کسانی را انتخاب کنند که متعهد به پیگیری مطالبات معلمان و مسائل آموزش و پرورش باشند. به همین منظور ما در گروه صفحه مدرسه «اعتماد» به بررسی چند و چون این تحکرها پرداختیم تا ببینیم این‌بار معلمان و تشکله‌های معلمی چه طرح‌ها و برنامه‌هایی دارند.

مشکلات و مطالبات معلمان و کارکرد دوباره مجلس
علی پورسلیمان/ سخن معلم/ برشی از یک یادداشت: موضوع انتخابات به ویژه انتخابات مجلس که هر 4 سال یک بار در جامعه ما مطرح می‌شود دارای ابعاد گوناگون و مهمی است. نقش فرهنگیان و معلمان در این انتخابات از جهات مختلف مهم و راهبردی است ضمن آنکه آنان غالباً به عنوان عوامل اجرایی و نظارتی نقش اصلی را دارند و این حضور در «سلامت انتخابات» مهم است از آن جهت که معلمان در مقایسه با سایر گروه‌ها و اقشار «گروه مرجع» هستند و سلامت نفس و صداقت آنان قابل چشم‌پوشی نیست.

«انتخابات» یک فرصت مهم و طلایی برای طرح مطالبات در سطوح مختلف ازسوی جامعه فرهنگیان و معلمان و نیز ارایه برنامه و راهکار به کاندیداها برای توجه بیشتر و اساسی‌تر به مشکلات این دستگاه بزرگ و مولد است. هنوز باورها و نگرشها نسبت به مقوله آموزش و پرورش دست نخورده و تابع همان معادلات قدیمی و حتی سنتی است. در این میان نقش فعالان تشکله‌ها و نخبگان بسیار مهم و استراتژیک است. نقش آنان در مرحله اول می‌تواند در قالب «گفتمان‌سازی» و «فرهنگ‌سازی» تعریف شود. البته تاکنون گام‌هایی برای این مرحله طی شده اما کافی نبوده است. اینکه چرا به انتخابات به عنوان «فصل طرح مطالبات» و «فرآیند تکمیل مطالبه محوری» نگریسته نمی‌شود دلایلی دارد. مهم‌ترین دلیل برای این مساله به ایفای نامناسب، ناقص و جهت‌دار نقش این گروه یعنی فعالان تشکله‌ها و نخبگان بازمی‌گردد. عدم ایفای کارکرد منطقی و کارساز نسبت به موضوع انتخابات موجب شده است تا فرهنگیان

و معلمان بعضا این موضوع را جدی نگیرند و به غیر از تعدادی که احتمالا خود کاندیدا هستند با این موضوع درگیر نشوند.

بسیاری از مشکلات و حتی مطالبات بر زمین مانده فرهنگیان و معلمان به کارکرد مجلس در دو بعد «تقنین و نظارت» بازمی‌گردد و معلمان نمی‌توانند و نباید در مقابل این واقعه مهم بی‌تفاوت یا منفعل باشند. ایده تشکیل «فراکسیون صنفی معلمان» در مجلس آینده باید به یک گفتمان غالب تبدیل شود. «مطالبه محوری» و «ارایه» «سرفصل‌های مهم» در مطالبات همراه با راهکار و کار کارشناسی باید در دستور کار تشکلهای قرار گیرد. رویکرد حداقلی موجب انفعال و در حاشیه قرار گرفتن در صحنه و حذف از معادلات خواهد شد. رویکرد حداکثری نیز بدون توجه به بایسته‌ها و پیش‌زمینه‌ها و احتمالا سهم خواهی موجب افتراق و انشقاق بیشتر میان تشکلهای و بدنه معلمان خواهد شد. انتخابات را به عنوان یک فرصت بی‌بدیل برای طرح آموزش به عنوان توسعه پایدار در حوزه عمومی بدانیم و عمل کنیم.

نقش کلیدی و آگاهی بخش معلمان

یادداشتی از روزنامه پیام همدان: در میان مباحث مختلفی که پیرامون انتخابات مطرح می‌شود، دو موضوع مهم یعنی حضور و مشارکت حداکثری و انتخاب درست و آگاهانه بیش از هر چیز مورد تأکید قرار می‌گیرد. به طوری که مقام معظم رهبری نیز در بیانات خود این دو نکته مهم و کلیدی را که لازمه یک انتخابات پرشور، حماسی و غرورآفرین است، مورد تأکید قرار داده‌اند.

تحقق هر یک از این ضرورت‌ها در گرو فراهم شدن شرایط و زمینه‌هایی است که اقشار مختلف در مهیا شدن آن نقش دارند. در این میان نخبگان و فرهیختگان جامعه به لحاظ سطح آگاهی بالا و اشراف به مسائل از توان و ظرفیت بالایی برای این نقش‌آفرینی و تاثیرگذاری در جامعه برخوردارند. فرهنگیان و معلمان از جمله این اقشار هستند که از دوران مبارزات انقلابی و دفاع مقدس تاکنون حضور و مشارکت پررنگی در صحنه داشته‌اند و نقش خود را در عرصه‌های مختلف فرهنگی، سیاسی و اجتماعی به خوبی ایفا کرده‌اند. بدون تردید مهم‌ترین نقش این قشر ارزشمند برای آگاهی‌بخشی به جامعه و شناسایی و تبیین اهداف و مسیرهای پیشرفت جامعه به صورت پررنگی مشاهده شده است. از طرفی نقش کلیدی و تقریبا منحصربه‌فرد معلمان در جامعه‌پذیری دانش‌آموزان و به طور کلی جوانان و نوجوانان بر کسی پوشیده نیست و از همین نکته می‌توان دریافت که فرهنگیان جامعه در بحث مشارکت‌های سیاسی و اجتماعی نیز نقش‌آفرین هستند.

به هر حال مشارکت معلمان در عرصه‌های مختلف و روندهای گوناگون جامعه به قدری اهمیت دارد که می‌توان گفت پیشرفت و توسعه کشور در

ابعاد مختلف بستگی فراوانی به حضور موثر فرهنگیان در صحنه دارد. این حضور و مشارکت در عرصه انتخابات نیز بسیار پررنگ بوده و در دوره‌های پیشین آثار و نتایج آن خود را هم در ایجاد شور و نشاط انتخاباتی و هم برگزاری موفق انتخابات نشان داده است. این نقش‌آفرینی در ابعاد مختلف قابل بحث است که مهم‌ترین آن همان زمینه‌سازی برای مشارکت حداکثری و پرشور مردم در انتخابات از یکسو و فراهم کردن شرایط انتخاب درست و آگاهانه ازسوی دیگر است. البته در کنار این دو نکته مهم و کلیدی، همکاری و نقش‌آفرینی فرهنگیان در امر برگزاری انتخابات نیز از اهمیت خاصی برخوردار است به طوری که تجربه نشان می‌دهد که معلمان بیشترین نقش را در این زمینه داشته‌اند و به انجام بهتر امور مربوط به انتخابات و برگزاری موفق و آبرومندانه آن کمک شایانی کرده‌اند. در دو انتخابات پیش رو نیز که از اهمیت مضاعفی برخوردار است و مردم اعضای دو مجلس شورای اسلامی و خبرگان رهبری را برخواهند گزید، انتظار برای حضور و مشارکت جدی و موثر فرهنگیان به عنوان يك قشر آگاه، فرهیخته و نخبه در عرصه انتخابات بسیار بالاست.

تفاوت دیدگاه در تشکلهای معلمی

برشی از يك نظر/ شیرزاد عبدالهی: دیدگاه‌های مختلفی در مورد حضور تشکلهای معلمان در انتخابات اسفندماه مجلس شورای اسلامی وجود دارد. برخی تشکلهای معتقد به مشارکت فعال در انتخابات هستند و حضور انتخاباتی خود را در چارچوب جریان اصلاح‌طلب تعریف می‌کنند. به عنوان نمونه انجمن اسلامی معلمان و مجمع فرهنگیان ایران اسلامی از جمله احزاب و گروه‌های تشکیل‌دهنده شورای هماهنگی اصلاح‌طلبان هستند و تلاش می‌کنند علاوه بر طرح مطالبات سیاسی جامعه، برخی از مطالبات معلمان را در برنامه انتخاباتی جریان اصلی اصلاح‌طلب بگنجانند.

سازمان معلمان ایران نیز خود را جزیی از فرآیند اصلاحات می‌داند و اعلام کرده که از هر فهرستی که مورد تایید اصلاح‌طلبان و جریان اصلاح‌طلبی باشد حمایت می‌کند. این سه تشکل اصلاح‌طلب ضمن پاره‌ای انتقادات به دولت حسن روحانی، به‌طور استراتژیک خود را حامی دولت اعتدال می‌دانند. آنها معتقدند که حل مشکلات معلمان از جمله مسائل معیشتی در گرو حل مسائل اساسی کشور و گشوده شدن گره‌های اقتصادی و دیپلماسی کشور و حل مشکلات ایران با جهان است. در میان کانون‌های صنفی معلمان که طبق اساسنامه تشکلهایی غیرسیاسی هستند دیدگاه‌های مختلفی نسبت به انتخابات وجود دارد. برخی از فعالان معتقدند که کانون‌های صنفی به صورت تشکیلاتی نباید نفیاً و اثباتاً وارد پروسه انتخابات شوند اما افراد عضو کانون یا اعضای هیات‌مدیره کانون‌ها بر اساس گرایش‌های سیاسی و شخصی خود می‌توانند در انتخابات به

عنوان رای‌دهنده یا نامزد شرکت کنند، اما تشکلهای صنفی رسماً نسبت به انتخابات موضعی نمی‌گیرند و بیانیهای صادر نمی‌کنند. برخی از فعالان کانون معتقدند که استفاده از اعتبار و نام کانونهای صنفی برای مقاصد جناحی و انتخاباتی خطری است که کانونهای صنفی را به شدت تهدید می‌کند. به عقیده آنها، نه تنها کانونها حق حضور در انتخابات را ندارند، فعالان صنفی هم حق ندارند اعتباری که در مسیر فعالیت‌های صنفی کسب کرده‌اند را خرج و هزینه انتخابات کنند، یعنی فعالان صنفی به صفت فردی و با شخصیت حقیقی هم نباید در پروسه انتخابات وارد شوند.

جدا از انجمن اسلامی معلمان، مجمع فرهنگیان، سازمان معلمان و کانونهای صنفی، یک جریان حاشیه‌ای تشکلهای معلمی متشکل از برخی عناصر اداری، معتقد است که تشکلهای صنفی و صنفی - سیاسی فرهنگیان باید ائتلافی تشکیل دهند و تمام کاندیداهای فرهنگی را در سراسر کشور شناسایی کرده و وارد رایزنی شوند و سرانجام لیستی از بین معلمان اطلاع‌طلبی که سرانجام تایید می‌شوند را به جامعه فرهنگیان معرفی کنند.